

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีที่โจทก์เป็นเอกชน ยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเอกชน เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมหาสารคาม จำเลยที่ ๒ และอธิบดีกรมที่ดิน จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินมีโฉนด แต่ถูกจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างรังวัดเอกชน ปลอมลายมือชื่อของโจทก์ในบันทึกถ้อยคำ (แบ่งหัก เป็นทางสาธารณประโยชน์) บันทึกถ้อยคำ (แก้คำขอ) และแผนที่สังเขปว่าโจทก์แบ่งหักที่ดินให้เป็น ทางสาธารณประโยชน์ หลังจากนั้น จำเลยที่ ๒ ได้ทำนิติกรรมแบ่งหักที่ดินของโจทก์ให้เป็นทาง สาธารณประโยชน์ โดยจำเลยที่ ๓ ได้ยินยอมให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ กระทำละเมิดต่อโจทก์ ขอให้ บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่าเสียหาย พร้อมดอกเบี้ย ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันเพิกถอนนิติกรรม แบ่งหักที่ดินของโจทก์ให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันออกโฉนดฉบับใหม่ให้แก่โจทก์ มีเนื้อที่เท่าเดิม หากจำเลยทั้งสามไม่เพิกถอนและออกโฉนดฉบับใหม่ให้แก่โจทก์ ให้ถือเอาคำพิพากษาแทน การแสดงเจตนา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ ทำนิติกรรมแบ่งหักที่ดินของโจทก์เป็นทางสาธารณะโดยอยู่ในความรู้เห็นและยินยอมของโจทก์ และผูกพัน โจทก์ เมื่อโจทก์อุทธรณ์ที่ดินให้เป็นทางสาธารณะ ที่ดินจึงตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับประชาชน ใช้ร่วมกันโดยผลของกฎหมาย ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำเลยที่ ๓ จึงไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนรายการจดทะเบียนแบ่งหักที่ดินพิพาท และออกโฉนดที่ดินฉบับใหม่ให้แก่โจทก์ และจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจาก โจทก์ประสงค์ให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมจดทะเบียนแบ่งหักที่ดินของโจทก์ให้เป็นทางสาธารณะเพราะเหตุที่ จำเลยที่ ๑ ปลอมลายมือชื่อโจทก์ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ โดยโจทก์มิได้โต้แย้งเกี่ยวกับการออก คำสั่งหรือการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นกรณีที่โจทก์ มุ่งหมายให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมและขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองสิทธิในที่ดินของโจทก์ กรณีจึงมิใช่คดี พิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการเพิกถอนนิติกรรมทางแพ่งและการคุ้มครองสิทธิ ในทรัพย์สินของเอกชน ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม